युध्यमानस्य सङ्ग्रामे प्राप्तस्यैकायनं भयं । तस्माद्बिभेमि बलवद्ब्राह्मणव्याहृतादहं ।
एते हि सोमराजान ईश्वराः सुखदुःखयोः । अदां तस्मै गोसहस्रं बलीवर्द्दांश्च षट्शतान् । १०५
प्रसादं न लभे शल्य ब्राह्मणान्मद्रकेश्वर । ईषादन्तान् सप्तशतान् दासीदासशतानि च ।
ददतो द्विजमुख्या मे प्रसादं न चकार सः । कृष्णानां श्वेतवत्सानां सहस्राणि चतुर्द्दश ।
आहरन्न लभे तस्मात् प्रसादं द्विजसत्तमात् । ऋद्धं गृहे सर्व्वकामैर्य्यच्च मे वसु किञ्चन ।
तत् सर्व्वमस्मै सत्कृत्य प्रयच्छामि न चेच्छति । ततोऽब्रवीन्मां याचन्तमपराधं प्रयत्नतः ।
व्याहृतं यन्मया सूत तत्तथा न तदन्यथा । अनृतोक्तं प्रजां हन्यात्ततः पापमवाप्नुयां । १०१०
तस्माद्धर्म्माभिरक्षार्थं नानृतं वक्तुमुत्सहे । मा त्वं ब्रह्मगतिं हिंस्याः प्रायश्चित्तं कृतं त्वया ।
मद्वाक्यं नानृतं लोके कश्चित् कुर्य्यात् समाप्नुहि । इत्येतत्ते मया प्रोक्तं क्षिप्तेनापि सुहृत्तया ।
जानामि त्वां विक्षिपन्तं जोषमास्वोत्तरं शृणु ।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि कर्णशल्यसंवादे द्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ ततः पुनर्म्महाराज मद्रराजमरिन्दमः । अभ्यभाषत राधेयः सन्निवार्य्योत्तरं वचः ।
यत्त्वं निदर्शनार्थं मां शल्य जल्पितवानसि । नाहं शक्यस्त्वया वाचा विभीषयितुमाहवे । १०१५
यदि मां देवताः सर्व्वा योधयेयुः सवासवाः । तथापि मे भयं न स्यात् किमु पार्थात् सकेशवात् ।
नाहं भीषयितुं शक्यो वाङ्मात्रेण कथञ्चन । अन्यं जानीहि यः शक्यस्त्वया भीषयितुं रणे ।
नीचस्य बलमेतावत् पारुष्यं यत्त्वमात्थ मां । अशक्तो मद्गुणान् वक्तुं वल्गसे बहु दुर्म्मते ।
न हि कर्णः समुद्भूतो भयार्थमिह मद्रक । विक्रमार्थमहं जातो यशोऽर्थञ्च तथात्मनः ।
सखिभावेन सौहार्द्दान्मित्रभावेन चैवहि । कारणैस्त्रिभिरेतैस्त्वं शल्य जीवसि साम्प्रतं । १०२०
राज्ञश्च धार्त्तराष्ट्रस्य कार्य्यं सुमहदुद्यतं । मयि तच्चाहितं शल्य तेन जीवसि मे क्षणं ।
कृतश्च समयः पूर्व्वं हन्तव्यं विप्रियं तव । ऋते शल्यसहस्रेण विजयेयमहं परान् ।
मित्रद्रोहस्तु पापीयानिति जीवसि साम्प्रतं ।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि कर्णशल्यसंवादे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
॥ शल्य उवाच ॥ ननु प्रलापाः कर्णैते न ब्रवीषि परान् प्रति । ऋते कर्णसहस्रेण शक्यो जेतुं परान् युधि ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ तथा ब्रुवन्तं परुषं कर्णो मद्राधिपन्तथा । परुषं द्विगुणं भूयः प्रोवाचाप्रियदर्शनं । १०२५
॥ कर्ण उवाच ॥ इदन्तु मे त्वमेकाग्रः शृणु मद्रजनाधिप । सन्निधौ धृतराष्ट्रस्य प्रोच्यमानं मया श्रुतं ।
देशांश्च विविधांश्चित्रान् पूर्व्वदत्तांश्च पार्थिवान् । ब्राह्मणाः कथयन्ति स्म धृतराष्ट्रनिवेशने ।
तत्र वृद्धः पुरावृत्ताः कथाः कश्चिद्द्विजोत्तमः । वाहीकदेशान् मद्रांश्च कुत्सयन् वाक्यमब्रवीत् ।
वहिष्कृता हिमवता गङ्गया च वहिष्कृताः । सरस्वत्या यमुनया कुरुक्षेत्रेण चापि ये ।
पञ्चानां सिन्धुषष्ठानां नदीनां येऽन्तराश्रिताः । तान् धर्म्मबाह्यानशुचीन् वाहीकान् परिवर्जयेत् । १०३०
गोवर्द्धनो नाम वटः सुभद्रं नाम चत्वरं । एतद्राजकुलद्वारमाकुमारात् स्मराम्यहं ।